

[Peter Duetoft]

noget at skamme os over ved at være i den regering.

Jeg kan forstå på debatten, at man i dag ikke lægger så megen vægt på udenrigspolitikken, fordi vi lidt senere på måneden får en generaldebat om den, så jeg skal bare slutte med nogle korte bemærkninger om den.

For CD er vores EF-medlemskab stadig væk det centrale punkt i dansk udenrigspolitik, og jeg vil gerne igen understrege, at CD naturligvis står bag det nationale kompromis, men at vi altså har frihed til at fortolke kompromiset på den måde, som vi opfattede det, og således som vi sagde inden folkeafstemningen. Vi står ved de fire undtagelser, indtil en folkeafstemning har kunnet ændre dem i Danmark. Jeg har ikke lagt skjul på og gør det heller ikke nu, at CD gerne ville gå længere.

Vi vil gerne styrke Europa-Parlamentet, men jeg vil alligevel gøre den enkelte bemærkning mere, at regeringen nok har ret, når den i øjeblikket advarer andre lande i EF mod hovedkuldts at lave traktatændringer. For at sige det meget firkantet har vi brug for et par succes historier i EF, for at befolkningen kan forstå, at samarbejdet er så nødvendigt, at den styrkelse af samarbejdet, som CD går ind for, også er nødvendig. Man er ligesom nødt til nu at vise, at der er en fælles udenrigspolitik, gøres en fælles indsats mod arbejdsløsheden osv., og derfor må det rigtige være at sige, som romerne i sin tid sagde: Skynd dig langsomt! Målet er CD ikke i tvivl om, men vi ønsker at koble det sammen med disse historier, som bestemt også vil vise, at EF er nødvendigt; alternativet ville være et blodigt og totalt ukonkurrencedygtigt Europa.

Om det tidligere Jugoslavien vil jeg bare understrege, at CD synes, det er godt, at Danmark er med. Der er ingen, der må forledes til at tro, at det var en let beslutning at sende tropper derned. Vi ved, hvad omkostningerne kunne blive, men alternativet ville være, at man accepterede etniske udrensninger, og at diktaturer og tyranniske stater kunne gøre, hvad de ville.

Det er måske lidt synd, at FN – ikke af ond vilje, men fordi systemet er tungt – er lidt for ineffektivt. Selv om vi ikke ville kunne få et flertal i Folketinget for det, ville CD gerne have, at man på længere sigt skulle overveje at stille tropper mere direkte under FN's ledelse,

sådan at man ikke skulle bruge måneder på at diskutere, om et land skulle sende tropper til FN-aktioner, men at Sikkerhedsrådet havde mulighed for at træffe den beslutning med øjeblikkelig virkning. En af de pinlige ting med Jugoslavien er f.eks., at fra FN traf beslutningen om de sikre zoner, gik der måneder, før nogen overhovedet begyndte at tage dem alvorligt, ja, allerede få dage efter beslutningen var truffet, begyndte lande, der havde foreslået den løsning, faktisk selv at trække i land.

Der er ikke mindre brug for et forsvar i dag end før. Det kan godt være, at vi skal omstille det danske forsvar sådan, at det bliver mere i stand til at deltage i internationale opgaver, men jeg vil godt understrege, at for CD er der intet i vores sikkerhedspolitiske situation, der tilsiger, at der skal være besparelser på forsvaret. Vi mener faktisk, at budgetnedskæringer nu ville være en dårlig idé.

Om FN's Sikkerhedsråd skal jeg gøre udenrigsministeren den bjørnetjeneste at fortælle, at jeg faktisk var enig i de strøtanker, som udenrigsministeren er kommet med, men til dem, der er så dybt forargede over, hvad udenrigsministeren sagde i New York, må jeg sige, at det vel ikke er forbudt at tænke langsigtet, fordi man bliver minister; en minister har dog også lov til at deltage i den mere abstrakte del af debatten.

Vi mener, at det er vigtigt, at vi sætter mere ind på at hjælpe Østlandene. Om det, der er sket i Moskva i de seneste dage, vil jeg sige, at det i alt fald har været et chok, men at det er vigtigt, at vi støtter handelen med Østeuropa, at vi sender observatører til valget derovre, og at vi får noget mere styr på de nukleare og de kemiske våben, der er i Rusland.

Vi er nødt til at tage hul på diskussionen om NATO's udvidelse, og jeg vil da godt opfordre udenrigsministeren til at presse på, for at Polen, Ungarn, Tjekkiet og Slovakiet hurtigt kan blive medlemmer af NATO, selvfølgelig i en takt, der ikke generer Rusland, men de må have den sikkerhedsgaranti, der ligger i et NATO-medlemskab, og det er de selv meget indstillede på.

Alt i alt er der nok at tage fat på. Regeringen har en klar linie og et klart udspil. CD klager ikke over den øgede indflydelse, vi har fået, og vi er parat til at bære videre og til at starte valgkampen allerede i dag, hvis V og KF ønsker